

صحبت کردن از طلاق چندان مطلوب و خوشایند نیست خصوصاً وقتی که آثار سوء آن بر اعضای خانواده و به تبع آن جامعه در نظر آید. با این حال طلاق آثار مالی را نیز به دنبال دارد. اگر هم پیشگان حسابدار از وجود رابطهی بین حسابداری و طلاق اظهار تردید کنند، تعجبآور نیست. این اطمینان را هم می دهم که بنا ندارم که نسبت طلاق در جامعه و سهم حسابداران در این بین را اندازه گیری و با دیگر حرف مقایسه کنم.

بعضی از حسابداران رسمی ممکن است تصور کنند شأن کاری شان کم تر از حسابرسی صورتهای مالی تلفیقی شرکتهای با اندازههای بزرگ و در عین حال برخوردار از سهامداران شرکتهای چند ملیتی نیست. عده ای نیز شاید بگویند پاسخ گویی به جامعه ی حسابداران و سازمان های امور مالیاتی و بورس اوراق بهادار از یک طرف و انتظارات سهامداران و مدیران از طرف دیگر کم نیست که گرفتار دادگاه مدنی خاص و آه و نفرین زوجهای در شرف جدایی شوند.

در این مقاله در نظر نیست که به احکام، ابعاد، شرایط و اقسام طلاق و آثار اجتماعی آن پرداخته و جنبههای جنسیتی و ترتیبات اجرایی تحقق طلاق بررسی شود بلکه از آنجاکه انحلال یک زندگی مشترک مستلزم شناسایی حقوق و تعهدات مالی هر یک از زوجین

نیز هست با توجه به قوانین و مقررات حاکم و اندازه و ترکیب اموال و داراییها و بدهیها ورود حسابداران در تعیین آثار مالی چنین واقعهای ضرورت دارد. اما حاکمیت سـنتها و قواعد متعارف، آگاهی نداشتن مراجع قضایی از خدمات حرفهای قابل ارائه از سوی حسابداران و عدم توجه به ابعاد مالی طلاق در حرفهی حسابداری مانع از نگاه متفاوت به موضوع بوده است.

توسعه، گستردگی و تنوع محیط اقتصادی و کاربرد وسیع رسانه و تبادل اطلاعات در ابعاد فرامرزی به طور مستقیم در ارکان تشکیل و اقتصاد خانواده اثر گذاشته و به الگوهای رفاهی و انتظارات زوجین از زندگی مشترک تنوع بخشیده است. در کشورهایی که تفکر فردگرایی به طور برجسته در ساختارهای اجتماعی و حقوقی پذیرفته شده است، حقوق فردی از جمله آزادیهای مرتبط با احوال شخصیه شامل ازدواج و طلاق، تصمیمگیری در مورد عقد ازدواج و فسخ زندگی زناشویی با تاکید بر حقوق برابر نمود آسان تری داشته و جنبههای مالی و مادی چنین وقایعی نیز شفاف تر مورد توجه قرار میگیرد.

از نظر فرهنگی باورها، سنتها و اعتقادات در اثر تحولات زیاد در محیطهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، افزایش آگاهیها و تعامل و تماس با دیگر فرهنگها از نسلی به نسل دیگر دستخوش

تغییر شده است و موجب طولانی تر شدن و پرهزینه تر شدن فرآیند از دواجها و کاهش قبح متارکه و افزایش میزان جدایی در مقایسه با گذشته شده است. به سبب چنین تحولاتی، ضمانتها و ابزارهای استحکام و بقای خانوادهها از باورها و اعتقاداتی که جنبههای معنوی و غیرمادی داشته اند به سمت شاخصههای اقتصادی و مالی سوق یافته اند. نشانه های جابه جایی فرهنگها را در ارقام باورنکردنی و بعضاً غیرقابل ایفای مهریه و تشریفات غیرمتعارف با هزینههای هنگفت و هم چنین اهمیت یافتن مناسبات مالی در فسخ عقد نکاح در مقطع طلاق می توان مشاهده نمود.

با این اوصاف، اگرچه از نظر حقوقی طلاق در گروه حقوق غیرمالی طبقه بندی می شود ولی در هر صورت ابعاد مالی آن نسبت به گذشته قابل توجه تر شده است.

آنچه موجب طرح رابطه ی حسابداری و رویداد طلاق شد به مطالعه مقاله ای تحت عنوان "ارزیابی کسب و کار برای طلاق " منتشره در مجله اکانتنسی " به مدتها قبل بر می گردد. زیپ " نویسنده ی مقاله

با طرح این ادعاکه به دلیل وجود قوانین مختلف ایالتی ارزش در طلاق با ارزش منصفانه بازار متفاوت است به موضوعات مبانی ارزش و مفهوم ارزیابی برای مقاصد طلاق و علت متفاوت بودن آن، ارزش سرقفلی و چگونگی ارزیابی آن در کسب و کارهای مورد تفکیک، مقررات متفاوت در ایالات مختلف امریکا، داراییهای مشمول ارزیابی و همچنین نقش و وظیفه حسابداران رسمی آمریکا در ارزیابی کسب و کارها می پردازد. مقاله ی مزبور حاوی جنبه های نظری و کاربردی جالب توجهی است که ترجمه ی آن به فرصتی دیگر و پس از طرح موضوع موکول می شود.

اگر چه سیستم حقوقی و مقررات مربوط به طلاق در کشور ما با محیط حقوقی مقاله ی فوق متفاوت است، لیکن تغییرات و اصلاحات اخیر در مقررات مربوط به ازدواج و طلاق و اهمیت یافتن شاخصههای مالی و توسعه ی کسب و کارهای خانوادگی ضرورت توجه حرفه ی حسابداری را به این حوزه نشان می دهد.

کتاب هفتم از جلد دوم قانون مدنی طی مواد ۱۰۳۴ الی ۱۱۵۷ احکام

مربوط به نکاح و طلاق را تعیین کرده است. علاوه بر مقررات قانون مدنی، قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق مصوب ۲۸ آبان ۱۳۷۱ مجمع تشخیص مصلحت نظام در قالب یک ماده واحده و مشتمل بر ۷ تبصره مقررات اختصاصی را لازم الاجرا نموده که در این میان تبصرههای T و ۶ از بعد مالی حائز اهمیت است. به موجب تبصره T «اجرای صیغه طلاق و ثبت آن در دفتر، موکول به تادیه حقوق شرعی و قانونی زوجه (اعم از مهریه، نفقه، جهیزیه و غیر آن) به صورت نقد می باشد…» هم چنین تبصره T مقرر می دارد:

«پس از طلاق در صورت درخواست زوجه مبنی بر مطالبه حقالزحمه ی کارهایی که شرعاً به عهده ی وی نبوده است، دادگاه بدواً از طریق تصالح نسبت به تامین خواسته زوجه اقدام می نماید و در صورت عدم امکان تصالح، چنانچه ضمن عقد یا عقد خارج لازم، در خصوص امور مالی، شرطی شده باشد طبق آن عمل می شود، در غیر این صورت، هرگاه طلاق بنا به درخواست زوجه نباشد، و نیز تقاضای طلاق ناشی از تخلف زن از وظایف همسری یا سوء اخلاق و رفتار وی نباشد، به ترتیب زیر عمل می شود:

الف - چنانچه زوجه کارهایی را که شرعاً به عهده ی وی نبوده، به دستور زوج و با عدم قصد تبرع انجام داده باشد، و بـرای دادگاه نیز ثابت شـود، دادگاه اجرتالمثل کارهای انجام گرفته را محاسبه و به پرداخت آن حکم می نماید.

ب - در غیر مورد بند «الف»، با توجه به سنوات زندگی مشترک و نوع کارهایی که زوجه در خانه ی شوهر انجام داده و وسع مالی زوج، دادگاه مبلغی را از باب بخشش (نحله) برای زوجه تعیین می نماید».

چنانچه تبصره ی ۳ مشخص نموده است ۳ حق شرعی و قانونی شامل مهریه، نفقه و جهیزیه است و در ادامه عبارت «غیر آن» می تواند هر شرطی باشد که براساس تبصره ی ۶ ضمن عقد نکاح و یا عقد خارج لازم در خصوص امور مالی قید گردد. با در نظر گرفتن ماده ی ۱۰۸۲ مهریه مال معین یا چیزی است که قائم مقام مال است که در عقد نکاح بر ذمه ی مرد قرار می گیرد و عندالمطالبه است. که در عقد نکاح بر ذمه ی مرد قرار می گیرد و عندالمطالبه است. به موجب ماده ی یک آئین نامه ی اجرایی تبصره ی ماده ی مزبور "چنانچه مهریه وجه رایج باشد مرجع صالح بنا به در خواست هریک از زوجین میزان آن را با توجه به تغییر شاخص قیمت سال زمان تأدیه نسبت به سال وقوع عقد محاسبه و تعیین می کند. "در تکمیل این حکم، ماده ی ۲ نحوه ی محاسبه را بدین صورت عنوان می دارد که عبارت است از تقسیم شاخص بها در سال قبل بر متوسط شاخص عبارت است از تقسیم شاخص بها در سال قبل بر متوسط شاخص بها در سال وقوع عقد ضرب در مهریه ی مندرج در عقد نامه . ماده ی

۳ نیز بانک مرکزی را مکلف به تهیه ی شاخص بها و اعلام به قوه ی قضائیه نموده است.

در حاشیه ی این مطلب ذکر این نکته مفید است که تصویب تبصره ی ماده ی ۱۰۸۲ قانون مدنی در تیر ۱۳۷۶ و آئین نامه ی اجرایی آن در اردیبهشت ۱۳۷۷ نقطه ی عطفی است که با وجود سال ها بحث و گفتگ و در مورد مفاهیم ربا، بهره، سود و جریمه ی تأخیر تأدیه و رابطه ی آنها با نرخ تورم، در محیط اقتصادی، سر آخر مسیر حقوق خانواده مشکل گشاتر شد.

قانونگذار نفقه را طی ماده ی ۱۱۰۷ اصلاحی سال ۱۳۸۱ چنین تعریف می کند: نفقه عبارت است از همه ی نیازهای متعارف متناسب با وضعیت زن از قبیل مسکن، البسه، غذا، اثاث منزل و هزینههای درمانی و بهداشتی و خادم در صورت عادت یا احتیاج به واسطه نقصان یا مرض. علاوه بر این با عنایت به تبصره ی قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق دادگاه در چارچوب بندهای الف یا ب اجرت المثل کارهایی را که شرعاً به عهده ی زن نیست محاسبه و تعیین می نماید.

گفتنی است که ترتیب تعیین نفقه ی همسر در حقوق انگلیس برابر یک سوم جمع درآمد زوجین است. بر این اساس چنانچه زن کار نکند و درآمدی نداشته باشد یک سوم درآمد مرد را به عنوان نفقه می تواند مطالبه کند و چنانچه درآمد داشته باشد و بیش از محاسبه ی یک سوم شود واجد دریافت نفقه نخواهد بود.

اما آنچه رابطه ی حسابداری و طلاق را نزدیک تر می کند شروط ضمن عقد نکاح یا عقد خارج لازم مندرج در تبصره ی ۶ قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق است که زوجین ممکن است شروطی از جمله نحوه ی تقسیم دارایی ها و اموال حاصل در زندگی مشترک را در سند ازدواج توافق نمایند . در این راستا اخیراً علاوه بر ۱۲ شرط چاپی در نمونه ی سند ازدواج (عقد نامه) که در صورت امضاء زوجین زن را مختار به درخواست صدور اجازه ی طلاق از دادگاه می نماید شرطی را قید کرده است که "هرگاه طلاق بنا به درخواست زوجه نباشد و طبق تشخیص دادگاه تقاضای طلاق ناشی از تخلف زن از وظایف طبق تشخیص دادگاه تقاضای طلاق ناشی از تخلف است تا نصف دارایی موجود خود را که در ایام زناشویی با او به دست آورده یا معادل آن را طبق نظر دادگاه بلاعوض به زوجه منتقل نماید."

صرف نظر از آنچه در عباراتی مثل "مهرم حلال جونم آزاد" و یا "مهریه راکی داده کی گرفته" و چارچوبهای سنتی حل و فصل اختلاف، چنانچه با نگاهی حقوقی، رسمی و حرفهای به این شرط

توجه شود، سرفصلهایی که در مقالهی "ارزیابی کسب و کار برای طلاق" عنوان شد ضروری جلوه می کند.

الزام تقسیم داراییها در برخی کشورها که برابری حقوق جنسیتی را در حقوق خود وارد نمودهاند حوزههای دیگر فعالیتها را تحت تأثیر گذاشته است. به عنوان مثال در کشور استرالیا نیز مجموع خالص اموال و داراییهای زوجین در زمان طلاق به طور مساوی بین زن و شوهر تقسیم میگردد مگر این که هریک از آنها اموال و داراییهای تحت تملک در زمان ازدواج را رسماً تعیین و تأیید کنند که در این صورت این بخش از داراییها از داراییهای قابل تقسیم میشود.

مقررات مشابهی را در خصوص احوال شخصیهی زرتشتیان می توان مشاهده کرد. از آنجا که به موجب "قانون رسیدگی به دعاوی مطروحه راجع به احوال شخصیه و تعلیمات دینی ایرانیان زرتشتی، کلیمی و مسیحی" مصوبهی ۱۳۷۲، رعایت احکام احوال شخصیه و حقوق ارثیه و وصیت مربوط به اقلیتهای دینی مزبور مطابق قواعد و عادات مسلمهی متداوله در مذهب آنان به رسمیت شناخته شده است، طبق مواد ۳۰ و ۳۱ آئین نامهی احوال شخصیه زرتشتیان ایران تحت شرایطی یک دوم از کل دارایی به همسر انتقال می بابد.

با در نظر گرفتن موارد فوق و در صورت متداول شدن شروط تقسیم نصف دارایی و یا هر نسبت دیگری بین زن و شوهر تدوین ضوابط حسابداری مربوطه و حضورحسابداران به منظور تعیین حقوق هریک ضروری خواهد بود. در این صورت لازم است ترازنامهای در تاریخ طلاق جهت تقسیم خالص داراییها تهیه و مورد رسیدگی قرار گیرد. همچنین تعیین حقوق قانونی مربوطه مستلزم تهیه و گزارش وضعیت داراییها و بدهیها در تاریخ عقد ازدواج به منظور شناسایی خالص داراییهای تحصیلی طی دوره زناشویی است.

اهمیت کار زمانی بیشتر خواهد بود که صورت اموال و داراییها مشتمل بر سهام شرکتها و حقوق مربوط به کسب و کارها باشد. از این رو، حسابداران رسمی آمریکا ارزیابی حقوق مالی خانواده در مقطع طلاق را در زمره خدمات حرفهای قابل ارائه به عنوان یک بازار خاص با ضوابط حرفهای ویژه در انطباق با مقررات و مفاهیم مربوطه قرار دادهاند.

در خاتمـه اگرچه ضرورت ورود حسـابداران به رویداد طلاق هنوز ملموس نگردیده است ولی با تحولات واقع شده در محیط اجتماعی

و تغییرات ایجادی در مقررات مربوط به ازدواج و طلاق و اهمیت بیشتر یافتن جنبههای مالی و اقتصادی زندگی مشترک، مآلاً این حسابداران خواهند بود که باید آثار مالی طلاق را شناسایی و حقوق قابل تقسیم را تعیین و در گزارشگری حقوق مترتبه نقش ایفا کنند.

پانوشتها:

- 1 Business Valuation for Divorce
- 2 Journal of Accountancy; Apr 1992
- 3 Zipp, Alan S.

